

عنوان مقاله:

نگرش قرآن کریم نسبت به واژه های متضاد وحی (مورد پژوهی واژه سحر)

محل انتشار:

چهارمین کنفرانس ملی پژوهش های کاربردی در علوم تربیتی و مطالعات رفتاری ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

لیلا بسطامی - دانش آموخته سطح ۳ رشته تخصصی تفسیر و علوم قرآن کریم حوزه علمیه

زهره سادات روشنایی - کارشناسی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

فاطمه ترجمی - کارشناسی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

رحمان عشریه - استادیار دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم

خلاصه مقاله:

؛ سحر در لغت، به هشت معنا آمده که مهم ترین آن ها خدعه و نیرنگ و شعبده و تردستی است معنای جادو و هدف از جادو نزد مردم شناسان و علمای دینی و متون دینی ما یکی نیست ویلیام گود، معیارهایی را برای تمایز جنبه های جادویی از جنبه های مذهبی برمی شمارد: هدف های جادو مشخص و محدود است. جادو در جهت هدف های فردی است و جادو به شرایط و زمان خاص بستگی ندارد فخر المحققین می گوید: هر عملی که خارق العاده و غیر طبیعی باشد سحر است. تاریخ شروع سحر و جادوگری در زندگی بشر مشخص نیست، ولی می توان گفت که از زمان های خیلی قدیم این کار در بین مردم رواج داشته است و تاریخ بیان می کند در زمان حضرت سلیمان علیه السلام عده ای در سرزمین او به جادوگری پرداختند. تفاوت سحر با معجزه این است که سحر، متکی به نیروی محدود انسانی است، ولی معجزه از قدرت لایزال الهی سرچشمه می گیرد. سحر احتیاج به تمرین و ممارست قبلی دارد ولی معجزه، احتیاج به تمرین و تکرار ندارد.

کلمات کلیدی:

قرآن کریم، وحی، سحر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/873200>

